

Ignacio Larranaga je bil rojak drugega velikega Ignacija – Lojolskega, ustanovitelja Družbe Jezusove. Rodil se je 4. maja 1928 v španski pokrajini Baskiji, nedaleč od gradu Lojola, v družini z devetimi otroki. Ko mu je bilo dvanajst let, je vstopil v kapucinsko semenišče. Ni se mogel prav živeti, vendar je vztrajal. Povedal je, da iz dveh razlogov: »Najprej zato, ker je bilo globoko v duši tistega mladeniča že takrat zakoreninjeno značilno baskovsko upornišvo; pa tudi zato, ker me je zadrževala trdna vera v Jezusa, ki mi jo je posredoval oče.«

V letih bogoslovnega študija je precej časa posvečal branju zahtevnih del pisateljev, ki so ga duhovno dvigala in bogatila. Začutil je željo po mističnem izkustvu Boga. »V tistih dneh se mi je razkrilo spoznanje, ki me spremlja vse življenje: eno je beseda Bog, drugo je Bog sam.« Mašniško posvečenje je prejel leta 1952 v Pamploni. Nekaj let je deloval v domovini, leta 1959 pa je odšel v Čile in se z vsem ognjem vrgel na delo kot pridigar, pisatelj, organizator

Pričevalec – pred njim je znak DMŽ

Šola za voditelje DMŽ (Delavnic molitve in življenja) Rogatec–Olimlje

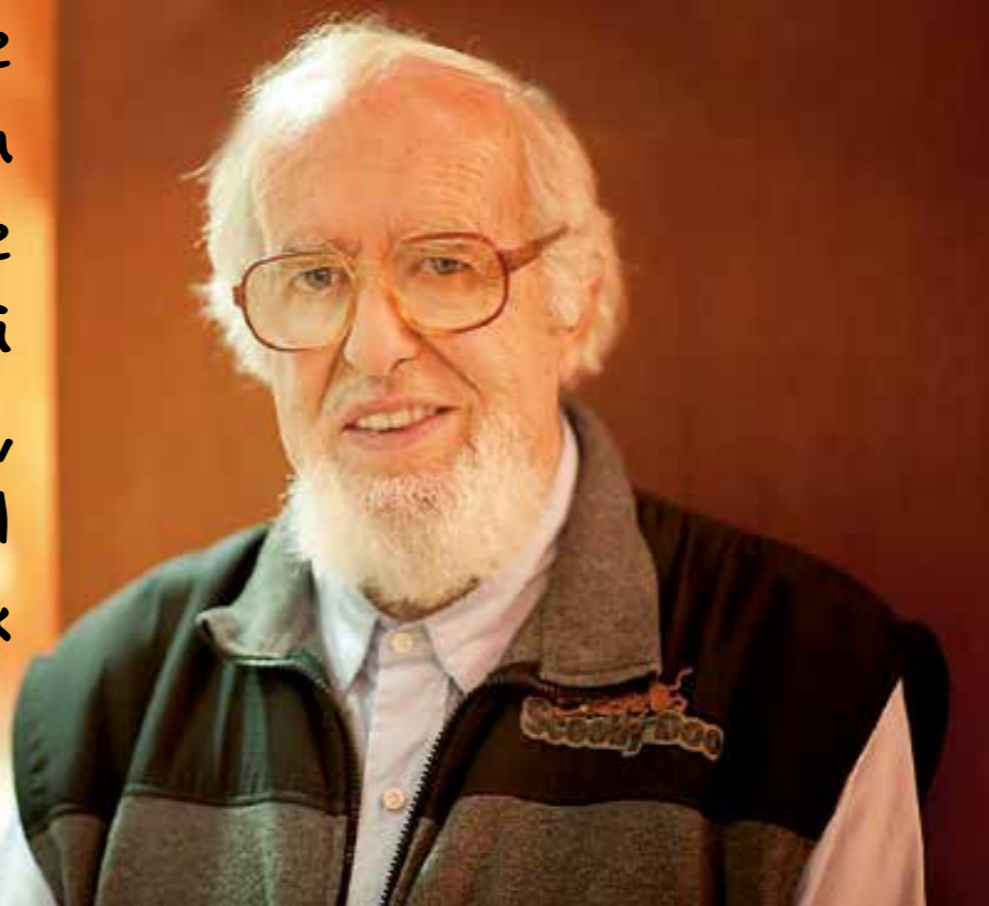
Ignacio Larrañaga

»Nihče nima pravice govoriti o Bogu, če ni govoril z Bogom.«

»Prepotoval sem mnogo dežel in že nekaj let ugotavljam, da na splošno nihče ne uči ljudi, kako naj molijo. Cerkvene skupine veliko razmišljajo in tako so nastale obsežne študije o božji besedi v svetopisemskih krožkih in raznih krščanskih obsestvih. Vendar jih nihče ne uči moliti, vsaj ne metodično, postopno in umerjeno, medtem pa ljudstvo umira od lakote po Bogu ... Mnogo let že čutim, da bi bilo treba nekaj napraviti v tej smeri: prijeti verne ljudi za roko in jih voditi k osebnemu odnosu z Gospodom, da bi preobrazili vsakega kristjana v Gospodovega učenca in prijatelja.« Španski kapucin p. Ignacio Larrañaga je to svoje občutje uresničil s tem, da je po desetletju šestdnevni duhovni vaj, ki jih je imenoval *Srečanja – izkušnja Boga*, leta 1984 pričel delo, ki ga je imel za najbolj pomembno v svojem življenju: *Delavnice molitve in življenja (DMŽ)*. Na Slovenskem so zaživele leta 1994 po zaslugi njegovih sobratov kapucinov. Neutrudni učitelj prijateljskega pogovora z Bogom se od 28. oktobra 2013 pogovarja z Očetom iz obličja v obličje.

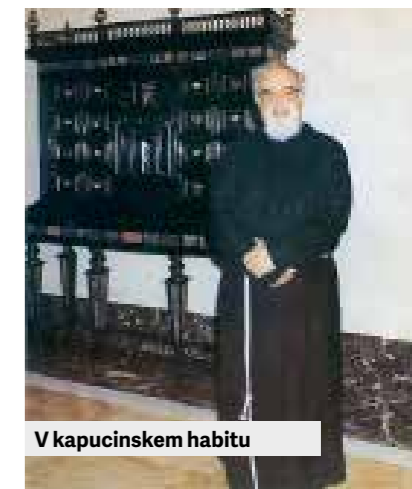
konferenc, tečajev, duhovnih vaj v Čilu in različnih deželah Južne Amerike ter v Španiji. Leta 1974 je v Braziliji začel že omenjeno šestdnevno metodo evangelizacije, ki jo je imenoval *Srečanja – izkušnja Boga*. »Živel sem globok osebni odnos ljubezni in ganjenosti z mojim Bogom, ki je Očka, kot nas je učil Jezus.«

Sad teh duhovnih vaj, ki jih je vodil v mnogih krajih v različnih državah, so bile *Delavnice molitve in življenja*. »Pred ustanovitvijo Delavnic sem imel

mного osebnih izkušenj. Te sem kasneje zapisal v svojih knjigah (napisal je osemnajst knjig), vse pa sem povzel v tedenskih duhovnih vajah, ki so v nekaj letih dosegle na tisoče ljudi. Na neki določeni stopnji rasti (leta 1984) so me ljudje znova izzvali z vprašanjem: »Zakaj ne izdelate življenjskega programa, ki bi prenesel *Srečanja – izkušnja Boga* na vse božje ljudstvo?« Spraševal sem se: »Morda mi je Bog odprl nova vrata in mi rekel: Kar je za ljudi, se mora roditi iz ljudi.« Oblikovali smo skupino laikov in v enem letu izdelali osnutek ... Na podlagi obširnega raziskovanja je bil pripravljen moj prvi priročnik. Najprej smo ga preizkušali, dopolnjevali in šele nato dokončno potrdili.« Natisnjen je bil leta 1984, v slovenskem prevodu smo ga dobili 1993 z naslovom *Srečanje – molitveni priročnik*. Ima dva dela, v prvem so molitve, ki jih je sestavil Larranaga sam ali je priredil molitve drugih avtorjev, drugi del (Kako moliti) pa je odličen 'učbenik' molitve. Na vprašanje, zakaj je izbral ime *Delavnice*, je Larranaga odgovoril:

»V običajni delavnici se človek uči tako, da dela, enako se pri nas udeleženci učijo moliti tako, da molijo.« Dejal je, da so DMŽ šola molitve, šola življenja, šola spreobrnjenja in šola, ki pripravlja na apostolsko delo. DMŽ imajo poleg uvodnega srečanja še petnajst srečanj, ki trajajo po dve uri. Vrata so odprta vsem, ne samo vernim kristjanom. Zdaj so navzoče v štiridesetih državah; aktivnih voditeljev Delavnic je približno 15.000, število ljudi, ki so se udeležili Delavnic, pa se je do leta 2011 povzpelo nad 13 milijonov. V Sloveniji so z DMŽ začeli bratje kapucini leta 1993. Leta 1997 je bila prva šola oblikovanja novih voditeljev; danes je pri nas 31 voditeljev in voditeljic, povečini laikov (le dve voditeljici sta redovnici, štirje voditelji pa bratje kapucini), ki po navodilih svojega ustanovitelja širijo blagoslov Delavnic. »Leta 1997 sem se odločil, da se dokončno umaknem iz vodstvene službe in vso odgovornost vodenja povsem izročim ekipam laikov po celem svetu,« je dejal Larranaga. »In kot sem bil prepričan, me

V kapucinskem habitu

Avtobiografija

Učbenik molitve

niso razočarali.« Delavnice molitve in življenja je Sveti sedež 4. oktobra 1997 potrdil kot mednarodno združenje vernikov s statusom pravne osebe. V enem svojih številnih pogovorov je izpovedal: »Nihče nima pravice govoriti o Bogu, če ni govoril z Bogom. V nasprotnem primeru postanemo profesorji religije. Danes Cerkev ne potrebuje profesorjev verouka, ampak preroke. To so tisti, ki govorijo, ne da bi odprli usta.«

Silvester ČUK

Šola DMŽ v Kančevcih